

Επιδιώκουμε η αυριανή απεργία στην Ιδιωτική Υγεία να αποτελέσει βήμα μπροστά

Συνέντευξη με τον Δημήτρη Αλεξόπουλο, πρόεδρο του κλαδικού σωματείου της Αθήνας

Για αύριο, Παρασκευή, είναι προγραμματισμένη η 24ωρη πανελλαδική απεργία των εργαζομένων στην Ιδιωτική Υγεία, με αιχμή την κατάρτιση Συλλογική Σύμβαση Εργασίας, που προσπαθεί να επιβάλει η εργοδοσία, αξιοποιώντας και τη Διαιτητική Απόφαση του ΟΜΕΔ. Για το περιεχόμενο της Σύμβασης και τα άλλα προβλήματα, που αντιμετωπίζουν οι εργαζόμενοι στα ιδιωτικά νοσοκομεία και στα διαγνωστικά εργαστήρια, για το πρόγραμμα δράσης των ταξικών δυνάμεων στον κλάδο μπροστά στην απεργία, αλλά και τις ευθύνες της συνδικαλιστικής πλειοψηφίας στην Ομοσπονδία των εργαζομένων, ο «ΡΙΖΟΣΠΑΣΤΗΣ» συζήτησε με τον Δημήτρη Αλεξόπουλο, πρόεδρο του Σωματείου Προσωπικού Ιδιωτικών Κλινικών, Εργαστηρίων, Γηροκομείων, Οίκων Ευγηρίας, Αναρρωτηρίων, Διαγνωστικών Κέντρων και Συναφών Χώρων Αθήνας.

ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ

— Οι εργαζόμενοι στην Ιδιωτική Υγεία απεργείτε την Παρασκευή ενάντια στη Σύμβαση που αποφάσισε ο ΟΜΕΔ για τον κλάδο. Ποια είναι τα βασικά σημεία αυτής της απόφασης, που προκαλούν την αντίδραση των εργαζομένων;

— Ο ΟΜΕΔ εξέδωσε στις αρχές Ιούνη Διαιτητική Απόφαση που έχει την ισχύ Σύμβασης Εργασίας και αφορά τους εργαζόμενους στις κλινικές των μεγάλων ομίλων. Το σημειώνουμε αυτό, επειδή στον κλάδο μας υπάρχουν τρεις διαφορετικές κλαδικές Συμβάσεις.

Συνολικά, η συγκεκριμένη απόφαση του ΟΜΕΔ επιβάλλει 0,5% μείωση στο βασικό μισθό, καταργεί το λεγόμενο επίδομα εξομάλυνσης, το οποίο δίνεται από το 2012, για να περιορίσει τις μειώσεις που έγιναν τότε (-15%), δίνει τη δυνατότητα κατανομής του 40ώρου εβδομαδιαίου χρόνου εργασίας σε 6 μέρες, καταργώντας ουσιαστικά το 5ήμερο, ενώ για τους νεοπροσλαμβανόμενους εργαζόμενους, δηλαδή όσους προσλήφθηκαν μετά το 2012, ορίζει μεικτό μισθό 660 ευρώ, παγιώνοντας τον απαράδεκτο διαχωρισμό νέων και παλιών εργαζομένων.

Παράλληλα, δίνεται η δυνατότητα στην εργοδοσία να απαιτήσει τις μειώσεις αναδρομικά, για το διάστημα από τον Ιούνιο του 2015 έως τον Ιούνιο του 2016. Με αυτόν τον τρόπο, θα υπάρξουν εργαζόμενοι που θα πρέπει να επιστρέψουν στην εργοδοσία μέχρι και 3.000 ευρώ! Συνυπολογίζοντας όλα τα παραπάνω, αντιλαμβάνεται κανείς ότι μιλάμε για πραγματική «σφαγή» στα δικαιώματα των εργαζομένων. Επομένως, η απόρριψη της Διαιτητικής Απόφασης αποτελεί το βασικό περιεχόμενο και την αιχμή της απεργιακής κινητοποίησης, σε συνδυασμό βέβαια με τις μειώσεις που έχουμε υποστεί όλα τα προηγούμενα χρόνια.

— Ωστόσο, από καταγγελίες σας προκύπτει ότι συνολικά τα προβλήματα στους χώρους δουλειάς είναι οξυμένα. Μπορείτε να μας δώσετε ορισμένα παραδείγματα;

— Τα προβλήματα στους χώρους δουλειάς δεν είναι απλώς οξυμένα, αλλά συνδέονται και μεταξύ τους. Ένα βασικό πρόβλημα που ταλανίζει δεκάδες συναδέλφους είναι η απλήρωτη εργασία. Πολλοί εργαζόμενοι αμείβονται με «έναντι» για μεγάλο χρονικό διάστημα, ενώ ελλοχεύει ο κίνδυνος να χαθούν οριστικά δεδουλευμένα. Αυτές τις μέρες βρίσκεται στα πρόθυρα να κλείσει οριστικά η κλινική «ΝΕΟ ΑΘΗΝΑΙΟΝ», που κρατάει στην ομηρία της απληρωσιάς για περισσότερο από πέντε χρόνια τους εργαζόμενους. Επίσης, ο όμιλος «Euromedica» είναι η πιο χαρακτηριστική περίπτωση σε ό,τι αφορά τις καθυστερήσεις στις πληρωμές, μιας και απασχολεί

περίπου 2.500 εργαζόμενους πανελλαδικά.

Η εργοδοτική τρομοκρατία, οι απολύσεις, η υπερεντατικοποίηση, λόγω έλλειψης προσωπικού, δημιουργούν ασφυκτική κατάσταση στο σύνολο των ιδιωτικών κλινικών και των διαγνωστικών εργαστηρίων. Εκείνο, βέβαια, που έχει σημασία, πέρα από την περιγραφή της κατάστασης, είναι η ανάδειξη των αιτιών. Για παράδειγμα, η απλήρωτη εργασία και η χρεοκοπία επιχειρήσεων φανερώουν τους ανταγωνισμούς που εξελίσσονται στο χώρο, αλλά χρησιμοποιείται και ως μοχλός πίεσης προς τους εργαζόμενους για να συμβιβαστούν με μισθούς πείνας και κατάργηση δικαιωμάτων.

Μέσω των απολύσεων, εργαζόμενοι με κάποια δικαιώματα που έχουν απομείνει αντικαθίστανται από νέους συναδέλφους που μπαίνουν στην αγορά εργασίας χωρίς ουσιαστικά εργασιακά δικαιώματα και με μισθούς πείνας. Όλα αυτά έχουν μια κοινή συνισταμένη: Τη δίψα που έχει συνολικά η εργοδοσία να μειώσει κι άλλο το λεγόμενο «κόστος εργασίας», προκειμένου να εξασφαλίσει καλύτερη θέση στον ανταγωνισμό. Η «ανάγκη» της αυτή προκύπτει βέβαια στη βάση της λειτουργίας της Υγείας ως εμπόρευμα, ως πεδίο κερδοφορίας των επιχειρηματικών ομίλων.

— Τι στάση κρατάει η πλειοψηφία της ΟΣΝΙΕ στο θέμα της Σύμβασης και στα συνολικότερα προβλήματα των εργαζομένων στην Ιδιωτική Υγεία;

— Οι εργαζόμενοι του κλάδου έχουν πικρή πείρα στο θέμα της Συλλογικής Σύμβασης Εργασίας. Το 2012, η πλειοψηφία της ΟΣΝΙΕ υπέγραψε κλαδική Συλλογική Σύμβαση Εργασίας (ΣΣΕ), με την οποία «άνοιξε» το δρόμο σε μειώσεις μισθών και κατάργηση δικαιωμάτων, όπως οι ειδικές άδειες, μειωμένα ωράρια κ.ά. Εκείνη η Σύμβαση καθιέρωσε το μισθολογικό διαχωρισμό νέων και παλιών εργαζομένων.

Μπορούμε να πούμε σήμερα ότι η πλειοψηφία της Ομοσπονδίας ουσιαστικά έγινε ο φορέας της επιχειρηματολογίας της εργοδοσίας στους χώρους δουλειάς. Η συζήτηση ξέφυγε από το πώς θα ικανοποιηθούν οι ανάγκες του εργαζόμενου και οδηγήθηκε στη μιζέρια της αποδοχής των απωλειών ως τελεσίδικων. Έχει μεγάλες ευθύνες για τις ανατροπές στη ΣΣΕ, για την επικράτηση της λογικής του «μικρότερο κακό» και των χαμηλών απαιτήσεων, αλλά και για την επιθετικότητα που δείχνει σήμερα η εργοδοσία.

Από εκεί και πέρα, ως κλαδικό σωματείο, ασκούμε κριτική στην πλειοψηφία της ΟΣΝΙΕ, όσον αφορά το ζήτημα των Συμβάσεων, γιατί, πέραν όλων των άλλων, έσπειρε αυταπάτες για το ρόλο του ΟΜΕΔ. Το νομικό πλαίσιο είναι πολύ συγκεκριμένο και αντεργατι-

Εργαζόμενοι στην Ιδιωτική Υγεία διαδηλώνουν έξω από κλινική που χρωστάει δεδουλευμένα (φωτ. αρχείου)

κό όσον αφορά τη λειτουργία του ΟΜΕΔ. Θέτει, δηλαδή, ως κριτήριο των Διαιτητικών Αποφάσεων την εξασφάλιση της κερδοφορίας και της ανταγωνιστικότητας των επιχειρήσεων, ενώ στοχεύει ανοιχτά στη μείωση του εργασιακού «κόστους».

Αυτά οι συνδικαλιστές της πλειοψηφίας της Ομοσπονδίας τα γνώριζαν. Τα απέκρυψαν όμως συνειδητά από τους εργαζόμενους, δεν ενημέρωσαν για τη λειτουργία του ΟΜΕΔ και για το τι πρέπει να περιμένει ο εργαζόμενος από αυτήν τη διαδικασία. Δεν οργανώθηκε ούτε μια κινητοποίηση, όταν στις διαπραγματεύσεις οι εργοδότες ζητούσαν μειώσεις. Αντίθετα, γίνονταν διαπραγματεύσεις κυριολεκτικά στις πλάτες των εργαζομένων, πίσω από κλειστές πόρτες. Αυτή είναι η συνδικαλιστική ηγεσία της ΟΣΝΙΕ!

Οι συνδικαλιστές της πλειοψηφίας στην Ομοσπονδία, ακόμα και σήμερα, αποπροσανατολίζουν τον εργαζόμενο από τον πραγματικό αντίπαλο. Αθρώνουν τον εργοδοτικό φορέα (ΣΕΚ), αφού στις ανακοινώσεις τους και στις ομιλίες τους αναφέρουν ότι οι μειώσεις στους μισθούς και η κατάργηση δικαιωμάτων (όπως το 5ήμερο) είναι αντισυνταγματικές και ότι δεν ζητήθηκαν ποτέ από την εργοδοσία. Δηλαδή, αποτρέπουν συνειδητά τον εργαζόμενο από τη μάχη για Συλλογικές Συμβάσεις, με βάση τις ανάγκες του σε σύγκρουση με τις ανάγκες της κερδοφορίας των ομίλων.

— Τι προτείνουν οι ταξικές δυνάμεις στο μέτωπο των Συμβάσεων και πώς δουλεύουν για την οργάνωση της απεργίας;

— Καταρχάς, θα πρέπει να τονίσουμε τη σημασία που θα έχει για τον κλάδο η επιτυχία της απεργίας. Θεωρούμε ότι εάν η απεργία έχει ικανοποιητική συμμετοχή, μπορεί να δημιουργήσει προϋποθέσεις, ώστε να μπλοκαριστεί η εφαρμογή των δυσμενών επιπτώσεων της Σύμβασης και να ανοίξει πραγματικά ο δρόμος για διεκδίκηση ικανοποιητικής Συλλογικής Σύμβασης.

Η επιτυχία της απεργίας θα αποτελέσει παρακαταθήκη για τη συνέχεια, στην προσπάθεια που κάνουν οι ταξικές δυνάμεις να διαμορφωθούν προϋποθέσεις για ενιαίο αγώνα στον κλάδο, που θα έχει στην προμετωπίδα την ικανοποίηση των αναγκών των εργα-

ζομένων και δε θα συμβιβάζεται με τις αξιώσεις της εργοδοσίας. Με αυτήν την έννοια, τα κλαδικά σωματεία και γενικότερα οι ταξικές δυνάμεις, δίνουμε όλες αυτές τις μέρες τη μάχη της απεργίας.

Η μάχη αυτή δεν είναι εύκολη. Η εργοδοσία στους ομίλους βάζει σοβαρά εμπόδια στους εργαζόμενους για να μην απεργήσουν. Τρομοκρατία και εκβιασμοί από τη μία και καλλιέργεια κλίματος εφησυχασμού από την άλλη. Δεν είναι λίγοι οι εργασιακοί χώροι όπου οι εργοδότες διαμηνύουν ότι δε θα εφαρμόσουν τη σύμβαση που προτείνει ο ΟΜΕΔ, δεν θα προβούν σε μειώσεις στους εργαζόμενους των κλινικών τους. Βέβαια, σήμερα υπάρχει αρκετή πείρα στους εργαζόμενους του κλάδου και δεν πρέπει να υπάρχει κανένας συνάδελφος που να πείθεται από τέτοιες πλάνες υποσχέσεις.

Απέναντι στην εργοδοσία και στους μηχανισμούς της, το σωματείο μας πρωτοστάτησε το προηγούμενο διάστημα στη μάχη της απεργίας. Καλέσαμε άμεσα σύσκεψη, με συμμετοχή εργαζομένων και συνδικαλιστών από επιχειρησιακά σωματεία, ενώ υπάρχει καθημερινή παρουσία, ενημέρωση, συζήτηση στους εργασιακούς χώρους, ιδιαίτερα των μονοπωλιακών ομίλων.

Τα αιτήματα που έχουμε επεξεργαστεί εκφράζουν τις ανάγκες και τα πραγματικά συμφέροντα των εργαζομένων. Απαιτούμε να αποσυρθεί άμεσα η Διαιτητική Απόφαση του ΟΜΕΔ και να υπογραφεί νέα Σύμβαση, στην κατεύθυνση της ανάκτησης και όχι της παραπέρα απώλειας δικαιωμάτων. Παλεύουμε για να υπάρχει μία κλαδική Σύμβαση για όλους τους εργαζόμενους του κλάδου, με υποχρεωτική ισχύ. Πιο συγκεκριμένα: Να δοθούν μισθολογικές αυξήσεις και σε εργαζομένους συγκεκριμένων ειδικοτήτων να επανέλθουν ειδικά ωράρια και άδειες που έχουν καταργηθεί. Να καταργηθεί οριστικά και αμετάκλητα ο μισθολογικός διαχωρισμός νέων και παλιών εργαζομένων.

Επιδιώκουμε, τέλος, η συσπείρωση γύρω απ' αυτό το πλαίσιο αιτημάτων, να βοηθήσει στην ανασύνταξη και την ανάπτυξη του κινήματος στο χώρο της Ιδιωτικής Υγείας, απαλλάσσοντας τον κλάδο από το κλίμα συναινεσης και συμβιβασμού που προωθεί ο εργοδοτικός και κυβερνητικός συνδικαλισμός.